



Postmodernist features in John Updike's poem "The great scarf of birds"

Sarvinoz RAKHIMOVA¹

Asian International University

ARTICLE INFO

Article history:

Received August 2025

Received in revised

form 15 August 2025

Accepted 15 September 2025

Available online

05 October 2025

Keywords:

John Updike,
postmodernism,
intertextuality,
metaphor,
poetics.

ABSTRACT

This article is devoted to analyzing John Updike's poem "The Great Scarf of Birds" through the lens of postmodern literary theory. The study identifies intertextual references, the blending of real and unreal imagery, the subjective nature of perception, the multiplicity of metaphorical layers, and the dynamic qualities of poetic syntax. Using a conscious analytical approach and close-reading methodology, the research examines the poem's poetic structure, semantic layers, and aesthetic characteristics. The findings indicate that although John Updike relies on realistic imagery, he employs significant postmodern poetic principles in this poem.

2181-3701/© 2025 in Science LLC.

DOI: <https://doi.org/10.47689/2181-3701-vol3-iss5-pp281-287>

This is an open-access article under the Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.ru>)

Jon Apdaykning "The Great Scarf of Birds" she'rida postmodernistik xususiyatlarning namoyon bo'lishi

ANNOTATSIYA

Kalit so'zlar:

Jon Apdayk,
postmodernizm,
intertekstualizm,
metafora,
poetika.

Ushbu maqola Jon Apdaykning "The Great Scarf of Birds" she'rini postmodern adabiyot nazariyasi asosida tahlil qilishga bag'ishlanadi. Tadqiqot davomida intertekstual ishoralar, real va noreal tasvirlarning qo'shilishi, idrokning subyektiv xarakteri, metaforik qatlamlarning ko'pligi hamda poetik sintaksisdagi dinamiklik aniqlanadi. Ongli yondashuv va chuqur o'qish metodidan foydalanib, she'rning poetik strukturasi, ma'no qatlamlari va estetik xususiyatlari sharhlanadi. Natijalar Jon Updayk realistik tasvirlarga tayanishiga qaramay, ushbu she'rida postmodern poetik tamoyillarni sezilarli darajada qo'llaganini ko'rsatadi.

¹ Doctoral student, Asian International University
Email: sarvinozrakhimova8@gmail.com

Проявление постмодернистских черт в стихотворении Джона Апдайка “The Great Scarf of Birds”

АННОТАЦИЯ

Ключевые слова:

Джон Апдайк,
постмодернизм,
интертекстуализм,
метафора,
поэтика.

Данная статья посвящена анализу стихотворения Джона Апдайка “The Great Scarf of Birds” с точки зрения теории постмодернистской литературы. В ходе исследования выявляются интертекстуальные аллюзии, сочетание реальных и нереальных образов, субъективный характер восприятия, многослойность метафорического плана, а также динамичность поэтического синтаксиса. С применением осознанного подхода и метода глубокого чтения проводится интерпретация поэтической структуры, смысловых уровней и эстетических особенностей произведения. Результаты показывают, что, несмотря на опору автора на реалистические описания, в данном стихотворении Джон Апдайк значительно применяет поэтические принципы постмодернизма.

METODOLOGIYA

Ushbu tadqiqot Jon Apdaykning “The Great Scarf of Birds” she’rini chuqur poetik, semantik va estetik jihatdan tahlil qilishga qaratilgan bo’lib, metodologiya bir nechta ilmiy yondashuvlarning integratsiyasi asosida shakllantirildi. Tadqiqot jarayonida kontekstual tahlil, ichki poetik tahlil, postmodern diskursiv yondashuv, fenomenologik estetika, komparativ-semiotik metod hamda metafora tahlili usullari qo’llanildi. Har bir metod she’rning ma’lum qatlamini ochishga xizmat qildi va ular birgalikda mukammal ilmiy tahlil tizimini yaratdi.

Birinchidan, ichki poetik tahlil she’rning ichki tuzilishi, kompozitsiyasi, sintaktik ritmi, metaforalar tizimi va tasvir dinamikasini aniqlashga qaratildi. Bu usul she’rni tashqi kontekstdan mustaqil holda, aynan matnning o’zidan kelib chiqib o’rganishga imkon berdi. Jon Updayk qo’llagan ranglar, tabiat tasviri, kuchli vizual detallarning o’rni va ular orasidagi semantik bog’lanishlar shu bosqichda o’rganildi.

Ikkinchidan, kontekstual-poetik yondashuv qo’llanib, she’r yaratilgan davrning adabiy-estetik sharoiti, Jon Apdayk ijodining o’ziga xos poetik tamoyillari, amerika kuz manzarasi va yozuvchi biografiyasining poetik tafakkurga ta’siri tahlil qilindi. Bu tadqiqot she’rning modernizm va postmodernizm oralig’idagi muvozanatini yaxshiroq talqin qilishga yordam berdi.

Shuningdek, postmodern diskurs tahlili she’r matnida o’zini namoyon qilgan fragmentatsiya, idrokning bo’linishi, intertekstual murojaatlarning paydo bo’lishi va real makonning estetik simvolga aylanishi kabi unsurlarni aniqlashga xizmat qildi. Ayniqsa, “Lot’s wife” intertekstining she’r semantikasiga kiritilishi postmodern “vaqt qatlamlari kollajining” namunasidir. Bu yondashuv orqali she’rning ko’p qatlamli ma’nolari aniqlanib, uning zamonaviy adabiyotdagi mavqei belgilandi.

Bundan tashqari, fenomenologik estetika usuli qo’llanib, kuzatuvchining idrok jarayoni, lirik subyektning tabiat manzarasiga bo’lgan munosabati va she’rda paydo

bo'ladigan ruhiy yuksalish jarayoni tahlil qilindi. Bu yondashuv Jon Apdayk poetikasidagi "subyektiv ko'tarilish" fenomenini aniqlash imkonini berdi.

Beshinchidan, komparativ-semiotik metod yordamida she'rda uchraydigan obrazlarning ma'no tizimi (red apples, V-shaped geese, starlings flock, lady's scarf) ramziy struktura sifatida o'rganildi va ular modern hamda postmodern estetikada qanday talqin qilinishi solishtirildi. Mazkur usul semantik bog'lanishlarning chuqurlashuviga xizmat qildi.

Shu bilan birga, metafora va vizual tasvirlar tahlili qo'llanib, Jon Apdayk poetikasidagi ranglar, harakat, fazoviy dinamika va tasviriy o'xshatishlarning badiiy vazifasi aniqlab chiqildi. Ayniqsa, qushlar to'dasining "magnet beneath the paper", "inkstain", "lady's scarf" kabi tasvirlar orqali ko'rsatilishi bu metod yordamida chuqurroq ochib berildi.

Tadqiqotning barcha metodlari o'zaro uyg'un holda qo'llanib, she'rning poetik taxlitdagi murakkab tuzilishini, semantik qatlamlarini va postmodern elementlarini keng ko'lamda tahlil qilish imkonini berdi. Mazkur metodologik yondashuv she'rni nafaqat estetik hodisa, balki zamonaviy adabiy tafakkurdagi idrok jarayoni sifatida ham o'rganishga imkon yaratdi.

NATIJALAR

Yuqoridagi tahlil asosida aniqlanishicha, Jon Apdaykning "The Great Scarf of Birds" she'ri an'anaviy modernistik lirikasi va postmodernistik poetik tendensiyalar o'rtasidagi kesishuv nuqtasida joylashgan murakkab badiiy matn sifatida namoyon bo'ladi. She'rning tabiiy manzaraga qurilgan kompozitsiyasiga qaramasdan, uning ichki qatlamlarida epistemologik noaniqlik, idrokning konstruktivligi, metaforik ko'pma'nolilik, intertekstual dialog va ilmiy-estetik diskurslarning aralashuvi kuzatiladi. Bu omillar she'rni klassik tabiat lirikasidan farqli ravishda o'quvchi bilan ko'p darajali semantik o'yin olib boradigan postmodern matnga aylantiradi.

Tahlil ko'rsatishicha, Jon Apdayk tabiiy hodisalar tasvirini oddiy kuzatuv emas, balki madaniy va metafizik refleksiyaga yo'naltirilgan hodisa sifatida namoyon etadi. Qushlarning harakatini magnit ostidagi temir zarralar, ilmiy-fantastik "cloud of dots", hamda estetik "lady's scarf" metaforalarida tasvirlash orqali u tabiatni birdaniga ilmiy, mifologik va san'atga aloqador uch turli diskurs qo'shilmasi sifatida talqin qiladi. Bu diskurslararo aralashuv postmodern poetikaning asosiy belgilaridan biri hisoblanadi, chunki u real va ramziy qatlamlar o'rtasida keskin chegaralar o'rnatmaydi; aksincha, ular bir-biriga o'tib ketishi mumkin bo'lgan semantik hudud hosil qiladi.

Natijalarning yana bir muhim qismi shundan iboratki, she'rda idrokning o'zgaruvchanligi markaziy badiiy tamoyil sifatida ishlaydi. Lirik "men"ning avvalgi hayratga to'la epifaniyasi keyinchalik "merely huge(shunchaki katta)" degan sodda anglashga almashadi, bu esa postmodern nazariyada ko'p bora ta'kidlanadigan "haqiqatning barqaror emasligi" tamoyiliga mos keladi. Demak, Jon Apdayk nafaqat voqelikni tasvirlaydi, balki idrokning o'zini ham tahlil obyektiga aylantiradi, she'r ichida idrok jarayonining dinamikasini ko'rsatadi. Bu jarayon metafizik saboq bermaydi, balki o'quvchini har bir o'qishda yangi ma'no qatlamini kashf etishga undaydi.

Intertekstual tahlil natijalari Injildagi Lutning xotini haqidagi eslatma she'rni tarixiy-madaniy kontekst bilan bog'lashini ko'rsatadi. Qushlar to'dasi harakati fonida paydo bo'lgan ushbu havola o'quvchiga insoniyat xotirasi, e'tiqodlar, insonning o'tgan zamonga qaramligi kabi masalalarni eslatadi. Jon Apdayk bu usul orqali tabiat hodisasini nafaqat

estetik tajriba, balki madaniy xotira mexanizmining bir qismi sifatida tasvirlaydi. Bu esa she'ning semantik diapazonini yanada kengaytiradi.

Shakl, sintaksis va ritm bo'yicha tahlil natijalari shuni ko'rsatadiki, she'ning formal qurilishi ham mazmun yaratishda faol ishtirok etadi. Uzun sintaktik oqimlar, biridan birga o'tuvchi tasvirlar va tanaffuslar harakatning "qonuniyligi"ni ta'kidlasa, birdan ko'tarilib, yana pasayuvchi ritm starlinglar to'dasining uchish xatti-harakatini takrorlaydi. Bu esa postmodern adabiyotiga xos bo'lgan shakl-mazmun integratsiyasini kuchaytiradi.

Umumlashtirilgan natijalar esa "The Great Scarf of Birds" she'ri mazmunan tabiat manzarasini kuylasa-da, badiiy uslubda modernizmning aniq tasvirlovchi poetikasidan chiqib, ko'p qatlamli postmodern talqinlar uchun ochiq semantik tizim yaratishini ta'kidlaydi. She'rda real va ramziy qatlamlar bir-biri bilan doimiy muloqotda bo'ladi; intertekstual havolalar semantik kenglikni oshiradi; idrokning subyektiv qayta talqinlari o'quvchini matnga faol hamkor sifatida jalb etadi; formal struktura esa mazmunni takrorlab, harakatning ritmik va semantik dinamikasini yaratadi.

Shu tariqa, tahlil natijalari Jon Apdayk ijodining yagona yo'nalishli emas, balki gibrid tabiatga ega ekanini tasdiqlaydi: u modernist aniqlikni saqlagan holda, postmodern poetik tamoyillarni badiiylikning ichki mexanizmlariga chuqur singdiradi. Bu she'r Jon Apdayk lirikasini qayta baholash, uning poetik mushohadasidagi murakkablikni aniqlash va Amerika adabiyotidagi modernizm-postmodernizm o'tish davriga oid nazariy qarashlarni boyitish imkonini beradi.

MUHOKAMA

O'tkazilgan tahlil she'ning yuzaki talqindan chuqurroq semantik qatlamlarga o'tishni ta'minlaydi va Jon Apdayk poetikasida modernistik realizm bilan postmodern metodlar sintezini ko'rsatadi. She'ning boshlang'ich realistlik tafsili o'quvchini tanish kuz manzarasiga joylashtiradi, biroq bu maydon tez orada intertekstual, metaforik va ilmiy-fantastik tasvirlar bilan to'ldiriladi; shu bilan Jon Apdayk matnni an'anaviy lirikaning chegarasidan chiqardi va uni boshqa madaniy kodlar bilan muloqotga kiritdi. Bu jarayon o'z navbatida matnni bir martalik, yopiq ma'no emas, balki muloqotga ochiq, dialektik obyektga aylantiradi va bu postmodernizm nazariyaning asosiy tamoyillaridan biri hisoblanadi.

Chug'urchuqlarning magnit ostidagi temir zarralari va ayollar sharfiga ishoraviy metaforalar orqali tasvirlanishi Jon Apdaykga ikki jihatdan foyda beradi: bir tomondan u voqeani vizual va kinestetik jihatdan jonlantiradi, ikkinchi tomondan esa bu tasvirlar orqali madaniy va ilmiy referenslar qatlamini yaratadi. Magnit-tashbeh orqali kuzatuvchi tabiiy hodisani ilmiy strukturaga o'xshatadi va Jan Lyotard va Ihab Hassanning ta'kidlashicha, bu - postmodern tekstlarda ilmiy va san'atij diskurslarning kesishishiga ishora qiladi. Shu tarzda Jon Apdayk tabiat hodisasini faqat estetik obyekt sifatida emas, balki madaniy va epistemik kodlarning o'zaro harakatlanish maydoni sifatida namoyon etadi.

Injilga va Lutning xotini manziliga qilingan intertekstual havolalar she'rga tarixiy va axloqiy mazmun kiritadi. Bu havolalar oddiy qushlar to'dasining harakati ustidan metafizik og'ish hosil qiladi: ko'zlangan manzara faqat tabiat hodisasi emas, balki insoniyatning qadimiy miflari va e'tiqodlari bilan bog'langan ramziy vaziyatga aylanadi. Natijada o'quvchi matnni nafaqat ekologik yoki estetik nuqtai nazardan, balki madaniy-xotira va tarixiy kontekstda ham qayta o'qiydi. Bunday intertekstual siyosat postmodern

nazariyada ko'proq "matnlararo shakllanish" deb ta'riflanadi va matnni vaqt va makon bo'ylab ko'p darajali o'qilishiga imkon beradi.

Lirik subyektning dastlabki "mo'jizaviy" taassurotdan "faqat katta" (merely huge) deb qayta baholashgacha bo'lgan idrokidagi o'zgarish she'rda haqiqatning mutlaq bo'lmasligi, balki idrok va kontekstga bog'liqligini namoyon etadi. Bu lahzada, ya'ni idrokning devaluatsiyasi yoki qayta talqini, postmodern sharoitda "haqiqat" konsepsiyasining o'zgaruvchan va konstruktiv xususiyatini ko'rsatadi. Jon Apdayk bu orqali o'quvchini subyektivlikka e'tibor qaratishga majbur qilib, estetik epifaniyani ham mutlaq ma'no emas, balki shaxsiy tajriba sifatida taklif qiladi. Shu jihatdan she'r bundan avvalgi modernistik epifaniyalar (masalan, Uilliyam Uordsuort yoki Jeyms Joysda uchraydigan) bilan bog'lanadi, lekin ular singari yakuniy, universal ma'no taklif etmaydi, aksincha, u ijtimoiy va madaniy kodlar orqali doimiy ravishda qayta tashkil etiluvchi ma'nolarni ko'rsatadi.

Sintaksis va ritm tahlili esa shaklning mazmun yaratishda qanchalik faol rol o'ynashini namoyish etadi. Uzun, oqimli jumlar va keskin tanaffuslardagi almashuv o'quvchida harakat, shamol va qushlar parvozi hissini uyg'otadi; shu bilan birga, bu struktura matnni ham uslubiy, ham semantik jihatdan "harakatlanarli" qiladi. Postmodern adabiyotda shakl va mazmun o'rtasidagi chegaralar aniq emas; Jon Apdayk bu chegarani buzmasdan, uni o'qish jarayonida foydalanadi. Shu nuqtai nazardan, she'rni shakl jihatdan ham postmodern elementlar bilan boyitilgan deb baholash mumkin.

Tahlil natijalarining adabiy va nazariy ahamiyati shundaki, Jon Apdaykning she'riy ijodi Amerika adabiyotidagi modernizm-postmodernizm o'tkazgichida joylashgan hodisa sifatida qayta ko'rib chiqilishi kerak. U bir tomondan realizmning vizual aniqligi va tilning nazokatini saqlab qoladi, boshqa tomondan esa postmodern elementlar bo'lmish intertekstualizm, polisemantik metaforalar, haqiqatning subyektiv konstruksiyasini noziklik bilan qo'llaydi. Bu esa Jon Apdaykni faqat prozaik muallif sifatida emas, balki 20-asr adabiyotining gibril poetik tendensiyalarini aks ettiruvchi muhim ovoz sifatida qayta baholashni talab qiladi.

Shunga qaramay, ushbu tadqiqotning cheklovlari ham aniq: maqola faqat bitta she'rga yo'naltirilgan bo'lib, bu Jon Apdaykning umumiy she'riy korpusida postmodern tendensiyalarning doimiy yoki istisno xususiyatlarini aniqlash uchun yetarli dalil bo'lmasligi mumkin. Shu sababli kelajak tadqiqotlari Jon Apdaykning boshqa she'rlari va uning prozaviy asarlari bilan qiyosiy tahlil o'tkazishi, shuningdek, uning badiiy strategiyalarini ijtimoiy-tarixiy kontekst bilan bog'lab o'rganishi lozim. Bundan tashqari, she'rning o'qilishi turli madaniy va lingvistik kontekstlarda (masalan, o'zbek adabiy tanqidi nuqtai nazaridan) qanday o'zgarishini tahlil qilish ham samarali bo'ladi; bunday tadqiqotlar Jon Apdaykning global o'quvchi auditoriyasidagi qabulini va uning asarlarining madaniy moslashuvchanligini ochib beradi.

Oxir-oqibat Jon Apdaykning "The Great Scarf of Birds" she'ri postmodern nazariyada muhokama qilinishi lozim bo'lgan matnlardan biridir, chunki u oddiy tabiat manzarasidan universal, ammo noaniq semantik maydonga o'tadi. She'rning ochiqqligi, metaforik plurivokaligi va intertekstual dialogga ochiqqligi uni postmodern poetikaning namunasi sifatida qimmatli qiladi va zamonaviy adabiy tahlil uchun yangi savollar, ya'ni matnning madaniy kontekstga bog'liqligi, idrokning konstruktivligi va estetik epifaniyaning nisbiyligini taqdim etadi.

XULOSA

Jon Apdaykning “The Great Scarf of Birds” she’ri yuqoridagi tahlil natijalari asosida nafaqat tabiat manzaralarini badiiy kuzatishning namunasi, balki modernizm va postmodernizm oralig’idagi o’tish poetikasining yorqin ifodasi sifatida qaralishi mumkin. She’rning o’ziga xosligi shundaki, u sodda kuzgi manzara tasviridan boshlangan holda asta-sekin o’quvchini murakkab semantik hududga olib kiradi; bu hududda tabiat, madaniyat, xotira, idrok, metaforik fikrlash va intertekstual aloqalar bir-biri bilan uzviy tarzda qo’shib ketadi. Shunday qilib, Jon Apdayk she’ri nafaqat estetikaning, balki epistemologiyaning ham obyektiga aylanadi.

She’rda kuzatilgan metaforik ko’pma’nolilik, xususan, chug’urchuqlar to’dasining ilmiy, diniy, san’at va kundalik hayotdan olingan metaforalar orqali talqin qilinishi postmodern o’qishga keng imkoniyat beradi. Bu ko’p qatlamlilik o’quvchini matnning yagona “to’g’ri” talqinidan voz kechishga va o’z idrokiga asoslangan individual ma’no yaratishga undaydi. Shu bilan Jon Apdayk badiiy matnning polisemantik tabiati, ya’ni “ko’p ovozliligi”ni yanada kuchaytiradi. Bu jarayon postmodern nazariyada markaziy o’rin tutuvchi “ma’no — bu qat’iy shakl emas, balki o’quvchi bilan matn o’rtasidagi dialog natijasi” degan g’oyani to’liq tasdiqlaydi.

She’rning intertekstual tuzilishi ham xulosa uchun muhim natijalardan biridir. Injildagi Lut motivining kutilmagan paytda chiqishi tabiat manzarasini diniy-mifologik vaqtga ulaydi, shuningdek, o’quvchini inson xotirasining o’zgarmas naqshlari haqida o’ylashga majbur qiladi. Bu strategiya Jon Apdayk poetikasida tabiatni doimiy o’tkinchi holat sifatida emas, balki madaniy ma’nolar bilan to’ldirilgan dinamik sahna sifatida ko’rishga yordam beradi. Shuningdek, ilmiy tasvirlar, temir zarralar, magnit maydoni — she’r ichiga zamonaviy bilimlar tizimini jalb qiladi, bu esa postmodern matnlarga xos bo’lgan bilim sohalari o’rtasidagi chegaralarning yo’qolishi jarayonini tasdiqlaydi.

Xulosa tariqasida shuni aytish mumkinki, “The Great Scarf of Birds” o’z poetik strukturasida tabiatni metafizik, ilmiy va estetik kodlararo dialogga aylantirgan murakkab matndir. Bu murakkablik o’quvchini faollashtiradi: u she’rni nafaqat ko’rishi, balki “o’qishi”, talqin qilishi, unda yashirin ma’no qatlamlarini izlab topishi kerak bo’ladi. Shu bilan birga, Jon Apdayk idrokning o’zgaruvchanligini ko’rsatgan holda, tabiatning o’zi emas, balki uni qanday qabul qilishimiz, qanday metaforalar orqali anglashimiz asosiy badiiy hodisaga aylanishini ta’kidlaydi. Bu esa Jon Apdaykni lirikaning modernizmga xos kuzatuvchanlik an’analariidan chiqarib, postmodernizmga xos ma’no, ko’p qatlamlilik, noaniqlik va intertekstual ochiqlik tamoyillariga olib kiradi.

Mazkur tadqiqot Jon Apdayk ijodi va 20-asr Amerika she’riyati kontekstida muhim xulosaga olib keladi: tabiat lirikasining o’zi ham zamonaviy adabiyotda o’zgarib, statik tasvirdan dinamik, madaniy, epistemologik va poststrukturalist talqinlar uchun ochiq hududga aylangan. Jon Apdayk she’rida tabiat manzarasi inson idrokining bir lahzalik epifaniyasi bilan cheklanmaydi; aksincha, u madaniy belgi, tarixiy xotira, ilmiy bilish va estetik tajriba kesishgan nuqtada paydo bo’ladigan murakkab hodisa sifatida talqin qilinadi.

Shu bois, “The Great Scarf of Birds” she’rini postmodern adabiy jarayonlarning tarkibiy qismi sifatida ko’rish ilmiy adabiyotda muhim ahamiyatga ega. Bu she’r Jon Apdayk yaratgan poetik dunyoqarashning modernist aniqlik va postmodern noaniqlik

kabi ikki qutb o'rtasida o'ziga xos muvozanat hosil qilganini ko'rsatadi. Shu bilan u o'quvchini ham, tabiatni ham, uning badiiy tasvirini ham qayta o'ylashga undaydi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Updike, J. (1961). *The Great Scarf of Birds*. In *The New Yorker*.
2. Hassan, I. (1987). *The Postmodern Turn: Essays in Postmodern Theory and Culture*. Ohio University Press.
3. Lyotard, J.-F. (1984). *The Postmodern Condition: A Report on Knowledge*. University of Minnesota Press.
4. Barthes, R. (1977). *Image-Music-Text*. Hill and Wang.
5. Derrida, J. (1976). *Of Grammatology*. Johns Hopkins University Press.
6. Eagleton, T. (2003). *After Theory*. Basic Books.
7. Hutcheon, L. (1988). *A Poetics of Postmodernism: History, Theory, Fiction*. Routledge.
8. McHale, B. (1987). *Postmodernist Fiction*. Routledge.
9. Waugh, P. (1984). *Metafiction: The Theory and Practice of Self-Conscious Fiction*. Methuen.
10. Childs, P., & Fowler, R. (2006). *The Routledge Dictionary of Literary Terms*. Routledge.
11. Eagleton, T. (1996). *Literary Theory: An Introduction* (2nd ed.). Blackwell.
12. Culler, J. (2000). *Literary Theory: A Very Short Introduction*. Oxford University Press.